

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Învităre de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 31 Decembrie v. 1893 expiră abonamentele lunare, cuartale, semestrale și anuale.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lunii după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trimestral costă . . . 3 fl. 50 cr.

Abonamentul semestral costă . . . 7 fl. — cr.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

S'a deșteptat opiniunea publică.

Bolnavii de regulă sunt nervoși. Nervoșii sunt turmentați de friguri. Turmentații de friguri visează și visează și când nu dorm și vorbește aiurea.

Ziariștii maghiari, nu mai începe îndoeală, pătimește într'un grad mare de nervositate. Sânt bolnavi de grandomanie și ca atare, nervii le sânt foarte afectați. Visează dar' continuu de grandefa lor glorioasă, fără să știe cum să 'și-o imagineze.

Munkácsy, atins și el bietul, a „eternizat“ pe până „ocuparea“ Terii-Ungurești de Arpád. Însă în nervositatea lui a dat Maghiarilor fețe arice și pe popoarele arice din Ungaria le-a făcut cu fisionomii mongolice.

Dacă viitorul va avea vre-un folos de „ocuparea“ lui Munkácsy, nu poate fi altul, decât că acesta are să testifice destarea bolnăvicioasă ce domnește astăzi în anumite clase ale societății maghiare. Stare, care în toate privințele dispune pe cei-ce vor să facă istoria maghiară a falsifica tot ce le vine înainte, numai să apară ei, să apară poporul maghiar mare și admirabil înaintea lumii și a tuturor popoarelor din lume.

Bolnavi și pace! Pătimese de friguri și visează, dar' visează tot lucruri mari despre dinșii și despre ai lor.

Și boala se pare a fi fără leac. Îi face să aiureze și trezi fiind. Vorbesc cu glas mare despre lucruri care pentru cei cu organicismul sănătos al nervilor nu există, dar' vorbește, ca-și-când le-ar vedea toată lumea.

Nu e zi să nu cetești în ziarele maghiare despre „națiunea“ maghiară, ca despre un ce, care singur există în Terile-Ungurești. Pe națiunile celelalte nu le ved. Vocea lor nu o aud. Și ele sânt aci. Strigă mereu. Își spun păsurile. Sânt și reprezentate prin martirii lor înaintea curților maghiare cu jurați.

Nu le ved, decât până judecă pe reprezentanții lor. Nu le aud, decât când vin să verse bani în vistieria statului, de care numai ei se folosesc. De aci încolo sănătate bună! Tot numai despre „națiunea“ maghiară fantasează. Ce dorește, ce vrea ea să dorească și ce vrea ear' să facă, până unde să se întindă și pe cine să nimicească, pe cine să spriginească.

În Terile-Ungurești, după vederile bolnăvicioase maghiare, afară de „națiune“ maghiară vre-o alta nu există, ear' națiune maghiară e numai naționalitatea maghiară. *Ausser dem Ich existirt nichts.*

Într'un interval lucid, se vede, că ministerul Wekerle-Csáky a observat, că tot mai sânt și alți oameni în Terile-Ungurești. Oameni, care nu sânt nici națiune, nici naționalitate maghiară. Și au gândit: haid' să-i facem și pe ace-

tia Maghiari. Să nu mai existe pe globul unguresc decât Maghiari, dar' curați Maghiari.

Însă cum?

Au cercat în mai multe feluri și n'a mers. Sânt mulți și renitenți nemaghiarii. Și ce e mai prost. Nemaghiarii n'au la ce să rivnească, ca să se lase de ceea-ce sânt și să se facă ceea-ce nu sânt: Maghiari.

Nici tu știință, dar' știință și nu novele și romane de ale lui Jókay; nici tu arte, nici comerț, nici industrie, nici agricultură; nici, cu un cuvânt, nimica pentru-ce 'și-ar lăsa cineva ființa care o are, să iee pe ceea care nu o are, pe cea maghiară.

Dar' să stăm pe loc. Eată că au aflat punctul arhimedic: proiectele așa numite bisericești. Aceste chimicalii politice, au eugetat ministrii Wekerle și Csáky, și cu ei ceialalți, care sânt, dar' nici nu adaug, nici nu multiplică, au să ne ducă la scop.

Ele au să disolve elementele „străine“, să producă un amalgam, care să se prindă și să se cristalizeze sub influența elementului maghiar și „națiunea“ dorită eată e gata.

Dar' o durere! Toate elementele nemaghiare, cu clerul maghiar cu tot, se ridică contra procesului chemic politic cum 'și-l-au imaginat matadorii din minister. Un sgomot asurzitor dela un capăt la altul al patriei s'a înălțat și nu se mai așează de când alchimistiștii nostri politici 'și-au scos șatra în vâzului lumii.

Alchimistiștii însă nu deseperează.

Au arvunit pe lângă ai lor, trimbișii și tobași kossuthiști, pe care 'i-au pus în țigurile slobode dela Budapesta, Arad, Timișoara, Losoncz și Chichindamare să le atragă public, și dacă se poate, să le facă și câștig.

„S'a deșteptat opiniunea publică“, este parola tuturor. Pentru-că în frigurile lui cred, că dacă vor striga așa, vor afla oameni, care să-i creadă pe cuvânt, că în Terile-Ungurești altă opiniune publică nu este. Să-i creadă că în Terile-Ungurești altă opiniune publică nu poate fi, decât cea trimbișată și bătută în tobe de trimbișele și tobele arvunite de aceia, care nu ved decât o „națiune“ și nu aud decât o „opiniune“ publică pe lumea aceasta.

Trist, dar' adevărat. Însă așa aduce boala cu sine. Boala, care întuneacă

realitatea și luminează numai iluziunile, prin care bolnavii storc numai compătimirea unora și provoacă risul altora.

E grea boala aceasta și e cu atât mai grea, cu cât este foarte învechită și reslătită.

Dacă ziare de talia unui „Egyetértés“ trăesc în iluziunea, că vor amăgi pe cineva cu niște comedii puse la cale de guvern și de servitorii guvernului, să nu ne mirăm, că toată politica maghiară se întinde dela un capăt la altul, ca o fantomă neguroasă, care, când cugeți că a căpătat consistența cea mai firmă, începe să dispară.

În statul unguresc trebuie să dispară odată iluziunile și să iee loc realitatea. Ear' realitatea este a națiunilor care trăesc în țeară și nu a unei națiuni închipuite cu o opiniune publică, care există în fantasia unor „Streberi“, buni numai de gură.

Procese fără de sfârșit. După-cum am anunțat în unul din numerii trecuți ai ziarului nostru, domnii Andreiu Baltes și Ioan Popa Necșa au fost citați înaintea judeului-instructor spre a fi ascultați în cauza procesului de presă ce ni-s'a intentat pentru poesia „Mihailu Viteazul“ din nr. dela 28 August a. tr. al „Tribunei“. Tot în ziua aceea numiții domni au fost ascultați în cauza unui al doilea proces ce ni-s'a intentat pentru adresa de aderență publicată în nr. 219 al „Tribunei“ din anul trecut. În același timp au fost ascultați și autorii adresei de aderență. Eată ce ni-se scrie din Bistrița în această privință:

În 15 Ianuarie n. au fost citați înaintea judeului de instrucție din Bistrița 5 preoți români, anume: Constantin Popu din Harina, Traian Deacu din Friș, Nichita Suia din Nețiu, N. Bungărdeanu din Bileag și Ioan Timariu din Bêrla, luându-li-se interogator în cauza adresei de aderență către martirii nostri naționali. Interogatorul a ținut câte 2 ore la fiecare. Cam câtră toți se adresa cu cuvintele: „Nu place la domnu perinty te țara unguresc?“ Se mai așteaptă a fi citați încă 8 inși, care au subscris acea adresă publicată în nr. 219 al „Tribunei“ din a. tr.

Bravo Slovaci din Nădlac. Foile maghiare de Duminecă se năpustesc cu mare furie contra *seniorului* (protopop) protestant din Nădlac, Carol Hêrdlicika. Zic

că a ținut o fulminantă predică contra slujbei bisericești în limba maghiară, predică scoasă la tipar ca broșură de către tipografia Carol Salva în Rujomberok (comitatul Liptoo). Acum această predică — adaugă aceleași foi — este cea mai căutată lectură printre Slovaci din comitatele Cînadului și Bichișului, ear' ca dovadă reproduc din ea următorul pasagiu:

În evul mediu omenimea a fost aruncată în întunecimile timpirii în urma păcatului preoțimii, care a delăturat din slujba bisericească limba poporului și făcea rugăciuni într-o limbă străină. Plecând dela această temă înferbentatul preot ajunge la concluzia, că poporului trebuie să 'și-se lasă limba lui maternă neatinsă în vecii-veclor. Oamenii să nu se lasă a fi molipsiți de cuvintele acum la modă; nu se cade ca în bisericile slovecești slujba bisericească să se petreacă în limbă străină (adecă maghiară); nu numai că nu se cuvine, dar' e curat prostie și timpire. E necinste făptuită cu poporul, pentru care întrebuințarea limbii maghiare este nu numai vătămăre, dar' și păcat de Dumnezeu.

„Budapesti Hirlap“ sfârșește astfel! „Sperăm că nici autoritățile bisericești nici cele de stat nu vor 'ngădui să rămână fără răspuns o asemenea vorbire“.

Noi însuși felicităm pe bravul protopop pentru iubirea lui de neam și rugăm pe Români din Nădlac și împrejurime a se țină strins legați de conlocuitorii lor slovaci a se sprijini unii pe alții în greaua luptă contra contopirii.

Ca în Rusia.

Guvernul maghiar 'și-a pus în gând să colonizeze Banatul cu Maghiari. Banatul — grănarul Ungariei, — Banatul acest pământ românesc e amenințat cu primejdia de a fi luat Românilor.

Nu e nouă încercarea de a despopula de Români o parte a pământului dela hotarele României. Dealungul hotarelor dinspre România ale Transilvaniei se găsesc Secuii.

Rămăneau României vecini nemijlociți Români Bănățeni. Pentru-ca să rupă și acest punct de nemijlociță învecinare, guvernul actual al Ungariei a hotărât să colonizeze Banatul cu Maghiari.

Ne aducem aminte de înțeleapta prevedere a nemuritorului Ioan Brătianu, căruia 'i-s'a părut că nu e bine ca Români Bănățeni să 'și părăsească moșiile lor și, cu durere, a înapoia

FOIȚA „TRIBUNEI.“

FRAGA.

Poveste

De

Ioan Moța.

(Urmare și fine).

E codru 'ntins cât patru țări —
Și nu-s prin el macar cărări,
Dragi călăuze 'n strămtorări
Fără noroc, —
Și-așa-i de trist și de pustiu!
Că 'n el nici paseri nu s'atîu
Decum un suflet de om viu,
Deloc, deloc!

Și-i noapte neagră ca un iad;
Și picuri mari de ploaie cad;
Și cerurile nu mai scad
În fulgerat! —

Și bietul Fagur, tinăr prinț,
Minat să-și caute cu-alui minți
Al seu noroc, fiori ferbinți
'L-au asudat,

C'a patru-zece noapte-acum
'L-a prins în codrul fără drum
Și nu mai știe nici-decum
Că unde e?

Perdut printre copaci bătrâni,
Mai mort ca viu, de săptămâni
El nici mai ține frâu 'n mâni
Să-l cârmue,

Ci pasă murgu 'n voea lui,
Nici îndemnat, nici oprit nu-i;
Și Fagur da-și-ar țeara, cui
'L-ar scoate ear'

La loc deschis și largăment,
Că par'că e într'un mormânt
Și morții-'i urlă 'n jur un cânt
Pustiu ș'amar . . .

Dar' eată! prințul trăsărand
Zărește 'n codru licărind
Slăbite raze, și 'nroșind
Un geam rotund —

O casă e! dar' ochilor
Stă Fagur-prinț necrezător
Aflând-o 'n sinul codrilor
Atât de-afund!

El intră 'n micul adăpost,
Și afl'o babă, ce-a fi fost
Și ea un lucru mai cu rost
În alte vremi!

Acum să n'o vezi nici în vis!
„O bine c'ai venit“ — a zis
Cum Fagur ușa 'i-a deschis —
„Dar' ce te temi?”

Nu-s suflet rău, precum crezi tu,
Nici rău nu-ți fac eu, dragă, nu,
Ci eu sânt cărei dat îmi fu
Cu al meu glas

Să-ți spun, tu răcâcit drumeț
Cu chip frumos și părul creț,
Pe unde-al tău noroc răsleț
Are popas!

Norocul tu 'ți-l vei găsi
Spre Soare-Apune de-i porni,
Și te vei duce-un an și-o zi
Pe grele căi,

C'al tău noroc e încuiat
Cu tari zăvoare 'ntr'un palat
Frumos, de Prapur-Împărat
În mândre văi!

E fata lui ruptă din raiu,
Și ție scris 'țiar fi s'o ai,
Dar' ce să faci, și ce să dai
S'o vezi nu poți,

Căci maică-sa și tatăl-seu
O tem din seam' afară rău
Pe Fraga, de câți vin mereu
Străini, de toți.

Și strins păzită ei o țin
Pe seama fiului Mezin
A Împăratului vecin
Din Miază-Zi;

Ci fiul încă-i tinerel,
Dar' e voinic și-i frumușel,
Și fata încă după el
S'ar învoi!

Ci cum să faci, ți dau eu sfat:
Tu mergi până-i zări palat
Cu zid înalt înconjurat,
Și zi fiind

Mari porți de-aramă 'n zid zărești.
Atunci în drum să te oprești
Și murgul să 'ți-l odichnești
Până s'aprinde

Făclii în ceruri, arzând viu, —
Că noaptea, pururea, târziu
Palatul doarme ca pustiu,
Și-i câmpul gol

Dela un cap la celalalt!
Atunci cu calul tu în salt
Să sari în grabă zidul nalt,
Și rotagol

Cu dînsul dând de multe-ori
Să-i calci grădina cea cu flori
De sub ferești! — ear' până 'n zori
Tu stai pitit

Într'un tufiș, ce din adins
Îl lași în goană ne-atins
Având aproape calul prins
Și-acoperit, —

Că fraga tare florile
Le are dragi, și zorile
Împurpurând răscolile
Când s'or ivi,

I-se va rumpe inima
De-acel potop ce va vedea,
Și 'n grabă mare singurea
Ea va eși

Să vadă ce e? și plângând
Va merge strat de strat pe rînd, —
Tu stai gătit și treaz, și când
Socoți că e

Destul de-aproape: s'o stropești
Cu astă apă ce primești;
Și 'n grabă ca s'o spriginești
Aruncă-te,

Că-i apă-adormită, și
Cu dînsa cum o vei stropi
Ca moartă ea va adormi!
Tu 'n șea s'o pui

Grăbind să sari în câmp napoi!
Dar' teamă 'mi-e, vedă-ve-ți voi,
Că tocmai calul pentru doi
De tare nu-i!

Ci de-i scăpa tu cu noroc
Acasă s'o stropești de loc
Cu altă apă cu soroc
Ce-acum ți dau,

Că-i apă-trează, și de ea
Frumoasa se va deștepta
Și va fi pururea a ta
Și-acui te au . . .

Și-acum tu poți să-ți vezi de drum,
Eu nu am altă ce să-ți spun,
Decât că-mi simt și eu acum
Duhul ușor,

Și-s mângăiată, că azi eu
M'am împăcat cu Dumnezeu
Și 'mi-am plinit sorocul meu
Și pot să mor, —

Că de sînt slabă cum mă vezi,
De veche-'s cât tu nici visezi,
Și de 'ți-aș spune, nu mă crezi
Cât am trăit!

Că nouă sute s'au umplut
De ani, de când am început
Și, — cum pe-aceea m'am născut —
Am tot urzit

La toți născuții de 'mpărat:
Ear' ce-am urzit am priveghiat
Că fiecărui s'a 'ntemplat
Cum 'i-am fost zis.

Și mai pe urmă-am rînduit
Frumoasei Fraga traiu iubit
Și 'ndelungat și strălucit
Ca 'n dulce vis!

Nițel îmi pare totuși rău
Că nu mai pot trăi și eu
Să vedă dacă cuvîntul meu
Se va 'mplini

Și-acum întocmai cum dori-am,
Că moartea eu la cap o am
Demult, și-abia o mai puteam
Ademeni

Să mă mai lase, până 'ntâi
Vii tu să-ți spun ce ai să ți —
... Și moartea dela căpătai
Ne mai putend

peste hotarele României, trimițând acasă sute de familii românești care au fost plecat spre Dobrogea. Unii dintre noi aveau convingerea, că deși guvernul maghiar al dlui Tisza simula o părere de rău pentru plecarea Românilor Bănățeni, el ar fi fost autorul acestei mișcări. Dar' dl Ioan Brătianu s'a lămurit asupra intențiilor guvernului maghiar de atunci și a pus, prin înăpoiarea sutelor de Bănățeni plecați în pribegie, sfârșit despopulării Banatului.

Abia au trecut doisprezece ani de atunci și evenimentele dau o deservită aprobare prevederilor șefului partidului național din România. Guvernul maghiar actual 'și-a pus în gând să facă din Banat, din această parte locuită de Români, dinspre România un cordon de pază locuit de Maghiari. Guvernul maghiar 'și-a propus să colonizeze Banatul cu Maghiari, ear' pe Români de acolo să-i treacă în centrul Ungariei.

E la fel această politică cu aceea urmărită de Ruși față cu Românii din Basarabia, care și dinșii se întind de-a lungul Prutului.

Nu ne surprinde deloc, dacă Românii din România văd în această lucrare o perfectă înțelegere între Rusia și guvernul maghiar în scopul de a lipsi regatul român de vecinătatea nemijlocită cu Români.

PERSECUȚIUNI.

Prigonirile în contra tuturor acestora, care au dat expresiune convingerii lor cu privilegiul osândirii apărătorilor drepturilor noastre, au luat cea mai nefermărită întindere.

Îndrăzneala de a exprima convingerea e pedepsită înainte de a se pronunța justiția. Ori-cât de părtinitor, ori-cât de nefavorabil e verdictul ce se rostește asupra noastră, ni-se pare totuși mai grea, mai nedreaptă, revoltătoare o pedeapsă ce se dictează înainte de ce justiția s'a pronunțat asupra culpabilității ori legalității unui act.

Avem înaintea noastră o hotărâre a comisiei administrative a comitatului Bistrița-Năsăud. Prin o hotărâre impusă de guvern se pedepsește de către administrația unui județ patru institutori înainte de ce justiția 'și-ar fi dat verdictul ei. O pedeapsă preventivă în materie de proces de presă, o pedeapsă aplicată de administrație în chestiuni de competență justiției, e fără păreche în anele justiției.

Dăm în traducere hotărârea comitetului administrativ al comitatului Bistrița-Năsăud, hotărâre prin care înainte de a-și fi dat justiția verdictul ei, patru institutori sunt dați afară din școală și pedepsiți cu retragerea lefii.

Eată această hotărâre:

Comitetul administrativ al județului Bistrița-Năsăud. 16 Decemv. 1893 — Nr. 579/1893.

Sub președinția prefectului Conte Paul Bethlen. Subiectul. Ilustritatea sa domnului prefect declară, că Excelența sa dl ministru u. r. al cultelor și instrucțiunii publice, prin înaltul seu ordin nr. 57.411 dela 6 Decemvrie 1893 adresat dlui prefect, având în vedere că dl ministru r. u. al justiției a ordonat procurorului general reg. din Cluj, ca acesta să pornească fără amănare procedură de presă împotriva institutorilor Eliseiu Dan, Ilarion Bosga, Paul Beșă și Iacob Onea dela școala primară din Borgo-Prund întreținută din fundațiunea școlară și de burse din Năsăud, pentru delictul prevăzut în §-ul 174 al codului penal, delict săvârșit în nrul 204 al ziarului român „Tribuna”, — declară (dl prefect) că a fost invitat să dispună fără amănare suspendarea numiților institutori și să pornească în contra lor cercetare disciplinară.

În virtutea acestora, ilustritatea sa dl comite-suprem aduce celea de mai sus la cunoștința comitetului, propunând acestuia ca să binevoască a suspenda fără amănare dela catedrele lor pe numiții institutori, să pornească împotriva lor cercetare disciplinară în conformitate cu alineatul 1) din §. 3. al statutei fondurilor școlare și de stipendii din districtul Năsăudului și cu articolul de lege XXVIII dela 1876 și să invite fără amănare pe comitetul administrativ central din Năsăud al fondurilor școlare și de stipendii, ca să în grijească pentru înlocuirea numiților institutori.

Comitetul permanent al județului Bistrița-Năsăud aduce următoarea hotărâre:

Comitetul permanent, având în vedere înaltul ordin cu nr. 57.411/1893, 6 Decemvrie, adresat decătră excelența sa ministrul regesc ungurese de culte și instrucțiune publică ilustrității sale dlui prefect și în virtutea propunerii ilustrității sale hotărăsece:

1. Devreme-ce împotriva institutorilor Eliseiu Dan, Ilarion Bosga, Paul Beșă și Iacob Onea dela școala primară fundatălă din Borgo-Prund s'a pornit procedură penală pentru delictul prevăzut în §-ul 174 al codului penal, numiții învinuitori se suspendează până la alte dispozițiuni fără drept de apel în conformitate cu înaltul ordin nrul 57.511 a. c. al excelenței sale dlui ministru de culte și instrucțiune publică. Ear' în înțelesul §-lui 104 al articolului de lege XXII dela 1889 salarul li-se reduce pentru întreg timpul suspendării la 1/2 din retribuțiunea ce primesc. Comitetul central al fundațiilor școlare și de stipendii din districtul Năsăudului e invitat să rețină cele 3/4 părți a retribuțiunii numiților învinuitori.

2. Devreme-ce numiții institutori s'au făcut vinovați de delictul de agitare împotriva statului, delict prevăzut în alineatul al 5-lea al §-lui 13 din articolul XXVI dela a. 1894 și săvârșit prin aderența publicată în nrul 204 din a. c. al ziarului „Tribuna”, aderență trimisă condamnaților în procesul „Replicei”, lui Dr. A. C. Popovici și N. Roman, — comitetul permanent amână cercetarea disciplinară, în virtutea §-lui 106 al articolului de lege XXII dela 1886, până la terminarea prin sentență judecătorească a acestei chestiuni în temeiul articolului de lege 174 al codului penal.

3. Cu executarea hotărârilor cuprinse sub punctul 1. și cu pornirea cercetării disciplinare în înțelesul §-lui 4 al articolului de lege XXIII dela a. 1876, cercetare hotărâtă sub punctul 2. al acestui proces verbal, se însărcinează solgăbirul cercului Iaad.

În punctul 4 al acestui proces-verbal se dispune că despre hotărârile de sub alineatul 1, 2 și 3 să fie înștiințate: solgăbirul (subprefectul), revisorul școlar ungurese și comitetul central administrativ al fundațiilor școlare românești din a cărui cheltuială se întreține școala primară urbană din Borgo-Prund.

E numai în Ungaria cu puțință, ca să se aplice o pedeapsă înainte ca justiția să se fi pronunțat. Ministrul instrucțiunii publice declară pe față, că colegul seu dela departamentul justiției a dat ordin procurorului să pornească proces împotriva celor patru institutori, ear' fișpanului îi ordonă dictarea unei pedepse preventive îndoite: suspendarea și amendarea lefii, și fișpanul stoarce comitetului permanent, prin propunerea sa, o pedeapsă înainte de a se pronunța justiția.

Cei patru institutori sunt osândiți astfel pe cale administrativă pentru un act de competență justiției. Institutori definitivii sunt suspendați fără nici o cercetare, cum însăși hotărârea de sub punctul 3 declară. Suspendarea se execută de 'ndată prin solgăbirul din Iaad, ear' pentru amendarea retribuțiunii s'a dat ordin comitetului central al fundațiilor românești din districtul Năsăudului.

Să fie cineva îndoit pedepsit înainte de anchetarea faptelor cu care e învinuțit, e cu puțință numai în Ungaria; numai în Ungaria e cu puțință să fi pedepsit pentru o lucrare, pe care justiția n'a declarat-o încă dacă cuprinde ori nu în sine agitare prevăzută în lege.

Cei patru institutori sunt lăsați fără mijloacele de trai; li-s'a luat munca în urma căreia agonisau până de toate zilele pentru dinșii și familiile lor.

Dintre cei patru institutori unul, Ilarion Bosga a revocat semnatura, declarând că nu ar fi semnat adresa de aderență. Același lucru l'a făcut și doctorul Hângănuțiu.

Correspondentul nostru e și opinione publică, e cu drept cuvânt indignată pentru aceasta.

„Imputări neîntemeiate“.

I.

Am fi dorit cu tot dinadinsul să sporească numărul acestora dintre Români, care nu 'și-au pierdut speranța, că e cu puțință o înțelegere între Maghiari și Români. Ne-am văzut de lucrarea noastră și n'am combătut pe aceea dintre noi care au propovăduit puțința unei împăcări, decât atunci, când aceștia au crezut, că le e permis să vorbească în numele Românilor și cu înălțurarea programului partidului național.

Astfel am trecut cu vederea și când câte unul dintre bărbații de stat ai Ma-

ghiarilor 'și-au permis a se pune în opoziție cu spiritul public intolerant al opiniunii publice a șovinștilor și a recunoaște, că e nedreaptă, că e chiar primejdioasă politica internă ce se urmează de toate guvernele maghiare, că trebuie să se găsească o soluțiune a situației încordate dintre Maghiari și celelalte naționalități din această patrie.

Nu ne-am făcut iluzii asupra acestor manifestațiuni isolate din partea Maghiarilor, nu le-am combătut dar' nici nu le-am dat atențiune.

Celei din urmă manifestațiuni de felul acesta, plimbări dlui Horváth la București, n'am putut să-i dăm decât importanța unei plimbări, și atunci, când dincolo de Carpați în cercurile guvernamentale i-s'a dat domnului Horváth o mai mare atențiune, am spus că nu la București, ci aci la Sibiu se poate discuta asupra raporturilor dintre Maghiari și Români.

Resultatul obținut din întreagă plimbarea domnului Horváth la București a fost, că „Magyar Hirlop”, ziarul al cărui prim-redactor e dl Horváth, a încetat timp de vre-o lună învinuățile ce ni-se aduc de presa maghiară.

Și nici nu s'a putea altfel, pentru-că de 'ndată după venirea dlui Horváth la Budapesta, „Tribuna” și „Foaia Poporului” au fost suprimate, comitetul central al partidului național dat judecății, și în același timp s'au pornit procesele împotriva tuturor acestora, care au semnat depeșile și scrisorile de aderență în procesul „Replicei”.

Știam din experiența trecutului, că n'are să fiină mult dispoziția de împăcare, nici chiar astfel cum găsim dl Horváth că ar fi cu puțință o împăcare.

Constatăm cu regret că am fost totuși optimiști în speranțele noastre. Nu ne așteptam ca atât de în curând să găsim în „Magyar Hirlop” justificarea neîncrederii noastre.

Sub titlul de „Imputări neîntemeiate” ziarul al cărui prim-redactor e domnul Horváth publică un articol al cărui cuprins ne pare destul de instructiv pentru viitor.

„În vreme-ce ura confesională și pofta de putere — începe articolul din „M. H.” — se pregătește pentru războiul cultural, dispozițiile fără rost ale guvernului și lucrarea de subminare necurmată a agitatorilor prepară terenul pentru provocarea unui război de rasă“.

Articolul învinuăște pe guvern de neglijență și lipsă de consecvență, apoi continuă:

„Trece cu vederea agitațiile poporului valah și săsești; prin pornirea proceselor vechi aduce în agitație spiritele. Prin activitatea ori trecerea cu vederea încurajază pe agitatorii noi și umple cu amărăciune și indignare pe cei vechi.“

„Guvernul României, presa română și o mare parte a bărbaților politici ai României, iau o finută corectă și obiectivă față cu chestiunea Valahilor din Transilvania, declară pe față și lămurit, că n'au nici dreptul, nici chemarea de a se amesteca în ținuta

politică a cetățenilor Ungariei și că România n'are dreptul a rezolva afacerile interne ale Ungariei chiar nici atunci, când aceste privesc pe cetățenii români ai acestui stat. După zeci de ani se ridică în învecinata Românie, în presă și în parlament deopotrivă, o voce simpatice Maghiarilor. Răspunsul la aceasta e din partea factorilor oficiali și constituționali ai Ungariei — o tăcere mormentală“.

Aducându-și aminte apoi de timpul cât „Tribuna” și „Foaia Poporului” au fost suprimate, autorul articolului continuă:

„Are dreptate „Tribuna”, că în timp de o lună abia am făcut ceva ca să încredințăm pe Români despre pornirile noastre pacifice, bune și prietenești. Dar' ce au făcut dinșii, măcar în direcțiunea ca să scadă ura împotriva rasei și a statului maghiar, să scadă agitația și injuriile? Ori își închipuiesc pacea gândită de mine în felul, ca noi să suferim fără clipire din ochi loviturile îndreptate împotriva statului, a constituțiunii, națiunii și rasei noastre, ear' dinșii se fle datori a mări lucrarea lor înălțată în această direcțiune?“

„E adevărat că și acesta e un mod de a menține pacea, dar, cum dovedește experiența celor din urmă ani, în acest chip nu înălțăm verigile încrederii reciproce, ci mai ales confirmăm opiniunile lor despre imposibilitatea unei împreună viețuiri...“

Vom da lămuririle ce ne cere autorul articolului din „Magyar Hirlop“.

Chemarea presei

în

discuțiunea parlamentului maghiar.

În ședința dela 14/26 l. c. a diei ungurești s'a discutat îndreptățirea presei de a controla actele guvernelor în un stat constituțional. Cu privilegiul acestei discuțiuni ni-s'a făcut mărturisirea sinceră despre relațiunile de intimitate dintre fondurile secrete și ziarul „Neue Freie Presse” din Viena.

Publicăm în traducere această prețioasă mărturisire, ce se face de pe tribuna parlamentului:

Gavril Ugron: Onorată cameră! Nu am de gând să discut soartea personală a cestiunii sulevate. Dar' mi-se pare, că se declară de un principiu general, că redactorii și ziaristii n'ar fi îndreptățiți a găsi secretele oficiale. Să mi-se deee voe a declara, că Ungaria are un guvern parlamentar, care stă sub controlul publicității. Cum își va îndeplini presa datoria de controlare, dacă nu e îndreptățită a-și aduna date despre fapte împlinite. Cum își va apăra afirmațiunile adevărate, dacă acestora li-se pun față în față inexactitățile și desmințirile oficiale, deși faptele sânt așa cum a afirmat presa? Ministeriile trebuie să fie ca-și-cum s'ar găsi între pereți de sticlă (Așa e! Așa e! — din stânga). Un guvern parlamentar n'are taine și nu e permis să aibă secrete (Așa e! Așa e! — din stânga extremă. Protestări din dreapta). — Guvernarea stă sub controlul publicității, ear' organul acestei publicități e deoparte legislativă, ear' de altă parte presa. Și una și alta au dreptul a cunoaște cele-ce se petrec în minister. Nu înțeleg cestiunile când e vorba de importante interese internaționale

S'aștepte, babei cum i-a tras
O palmă — moartă a rămas!
C'o prea lungise hida 'n glas
Ne mai tăcând.

E alb de brumă câmp și drum, —
Din văi es nori suri ca de fum,
Și 'n cer stelutele apun,
Căci se ivesc
Luminătoare zorile,
Înmulcomind răcorile,
Trezind din visuri florile
Ce odichnesc. . .

Și 'n gingașul ei așternut
Frumoasa Fraga a avut
Un vis ca nici-când de plăcut
Și de frumos:
Că ea era umblând pe-un plaiu
Mai mândru ca un colț de raiu
Cu fel și fel de flori de Maiu
Cu scump miros,

Și ea cu florile vorbea
Și florile o înțelegea. . .
Un vis frumos ca însăși ea
Ce l'a visat!
Și zorile cum s'au ivit
În așternut a trăsărit
Și la fereastră a grăbit
De s'a uitat

Cu lacomi ochi schinteietori
De e grădina ei de flori
Ca cea din visul drag din zori. . .
Dar' ameteți
O au cuprins când 'și-a văzut
Grădina drum de cai bătut!
Fiori tot trupul i-au trecut
Și ferbințeli!

Și 'n grab' vederii neerezând,
Din ochi mari lacrimi picurând,
Ea ese-afară tremurând
În capul gol

Și 'n alb vestmânt, precum din pat
În clipa asta s'a sculat, —
Să vadă ce s'a întâmplat
Cu-al ei ocol . .

În tufă-ascuns sta Fagur-print,
Aprins de-o miie de dorinți,
Și el 'și-a mai eșit din minți
Când a zărit
Frumoasa fată 'n larg vestmânt,
Ușor lipit pe ea de vânt,
Venind cu ochii în pământ
Neconțenit. . .

Și-uitând că unde-i și ce vrea,
Înmărmurit privia la ea
Cum tot mai mult s'apropia
Cu ochii plini
De lacrimi, florile-și plângând,
Desculță 'necet înaintând
Nici bruși în seamă ne-luând
Nici gropi, nici spini! —

La tufa lui când a ajuns
A scos, căci l'a văzut ascuns,
Un țipet lung, care-a pătruns
Tot în palat!
Ear' prințu 'n fire-și revenind,
Cu apă fața ei stropind,
Și 'n brațe trupul i' sprijinind,
A 'ncălecat! —

Și roabele încă dormiau
Frumoase, albe, și visau
În pături moi, și nu știau
Că ce-a văzut

Domnița lor, și ce-a pățit, —
Ci strigă când au auzit
Trezite 'n spaimă au sărit
Din așternut,

Sculând în alergatul lor
Pe împăratul temător,
Și-a curții lui întreg popor
Cât era viu,
Grăbind cu toți să vadă ce-i?
Prin trup i-au furnicat schinteii
Când au văzut grădina, ei,
Un câmp pustiu!

Și că voinic ficior străin
Ținând pe Fraga strins la sin,
Încălecat pe-un cal hain
În salt silia
Să sară zidul în curând!
Ci sus potoaava acățând
În zid, și zidul flăcărând,
El ear' cădea!

Și când pe-aci se fie prins:
C'un salt puternic — a învins!
Și vesel prințul din adins
Făcând atunci

A sale brațe fetei brâu,
Și lăsând murgul lung în frâu,
Înspăimântau, fugând, și riu
Și văi și lunci!
C'ajuns în câmp la lărgământ,
Fugea fugarul ca un vânt,
Cât da cu burta de pământ
Lungindu-se! . . .

Ear' al patului stăpân,
Sărmanul împărat bătrân
Cu Doamna sa și-ai sei, rămân
Bocindu-se,

Că tot ce mai drag au avut,
Pe Fraga, scumpa, o-au pierdut!
Văzduhul tot ei l-au umplut
De văicărări!

Plângeau roabele după ea
Să 'și-se rumpă inima,
Și plânsul lor se auzia
Mari depărtări!

Pe când se întind umbre 'n amurg
Pe Fagur-print, sudori se scurg
Și riri spume după murg
Curgând se țin, —
Ear' când stelute 'n cer răsar,
E, Fraga, scump mărgăritar,
Dormind în palat de cleștar
În loc străin,

În moale pat întinsă drept;
Ear' lă-gă ea, visând deștept,
Stă Fagur-print, și 'n a lui piept
Furtuni se 'nșir! . . .
Și beat a prins a-și săruta
Al ei sin alb ca fulgi de nea,
Și buzele ei roșii ca
Un trandafir!

La miez de noapte, obosit,
Cu apă-trează o-a stropit,
Și 'ntr-o clipită s'a trezit
Scumpul odor,
Și cum pe Fagur l'a văzut
Voinic așa frumos făcut:
Atât de tare i-a plăcut
Mândrul ficior,

Cât nu știa de sine ce-i?
Și — cum avea ea obicei
Acasă cu roabele ei, —
I-s'a 'ncleștat

De gât, și-a prins a-l săruta,
Și tremurând la ea l' strîngea,
Cât i-a căzut alături
Ca leșinat! . . .

La ziua cea de-a șeasa 'n rînd
Prin curte Prapur sta plângând
Cu Doamna sa și-ai sei, și când
Mirat văzu
Că întră 'n curtea lui un sol,
Străin la port, cu capul gol,
Venind spre el în pas domol, —
Și că 'ncepu

Să-i spună 'n rost încetinel
Că împăratul-Nourel,
Vecin spre Răsărit cu el,
Din alb oraș
I-se închină, prin soroc,
Cu sănătate și noroc. —
Și-apoi i-a 'ntins solul pe loc
Un lung răvaș

Cu slovă dela fata lui,
Vestindu-i împăratului
Că om pe lume ca ea nu-i
De fericit!
Și ca să vină-i roagă ea
Părinți și neamuri câte-or vrea
La nunta ei ce-o va sërba
Cu-al ei iubit.

Și Prapur mult s'a bucurat;
Cu mare-alaiu el a plecat;
Și 'n palat mândru i-a aflat
Că locuiesc, —
Și 'n strălucit adăpost
O veselie mare-a fost
Cât n'am putere eu în rost
S'o povestesc!

dar' redactorul e dator a aduce la cunoștința publicului faptele, cu atât mai virtuos, cu cât guvernul — ceea-ce nu se poate în deajuns veșteji — împărtășește unor anumite comunicate litografiate știri, pe care le refușă presei opoziționale. Aceasta o face guvernul pentru că se oferă acelor scrieri litografiate puțință de a exista. În ministerii au intrare anumiți bărbați, care își agonisesc importanță și câștig din știrile și comunicatele împărtășite astfel pe calea presei.

„Dacă guvernul ar proceda cu totul imparțial în această privință față cu toate organele presei și n'ar da știrile numai unor protejați, atunci nu s'ar manifesta în presă dorința de a împiedeca ca să fie întrecută în aducerea știrilor prin presa inspirată de guvern și să-și câștige aceste știri pe cale ascunsă, pentru-ca astfel presa inspirată să peardă în fața publicului importanța ei.

„Trebuie să se pună sfârșit autorității, ca „*Neue Freie Presse*” să poată ține aici consuli, cu care bărbații de stat se înțeleg, pentru-ca să-și glorifice pe acestia și căror guvernul le pune la dispoziție partea cea mai importantă a comunicatelor oficiale. E rușine, e infamie, ca presa maghiară să iee știri totdeauna din „*Neue Freie Presse*” și din presa vieneză să informeze publicul despre cele-ce se petrec în patria noastră și despre ceea-ce face guvernul. . . .

Ministrul-president Wekerle, răspunzând deputatului Ugron spune la sfârșitul vorbirii sale:

„De altfel chemarea adevărată a cabinetului de presă — chemare care în timpul din urmă a succesului e să se îngrijească, nu pentru a se publica în presa străină informații favorabile guvernului, ci pentru a înfățișa străinătății în adevărata lumină situațiunea Maghiarilor.

Gavril Ugron (continuând): „... Ce fel de monopol are „*Neue Freie Presse*” în Ungaria? Duii ministri nici nu mai au încredere în alții, decât numai în aceia care sunt Germani și servesc presei germane.”

DI Ugron are multă dreptate întrucât privește subvențiile ce primește „*Neue Freie Presse*”. DI Wekerle ne declară însă în public, ceea-ce noi știm, că „*Neue Freie Presse*” e plătită de guvernul unguresc pentru a preamări pe Maghiari.

Mărturisirea lui Wekerle va fi de sigur îndeajuns pentru-ca Europa să se încredințeze despre „onestitatea” informațiilor ce dă presa asupra liberalismului unguresc. De astă singură dată regretăm că limba maghiară nu e de loc înțeleasă de Europa apuseană, pentru-ca sîntem siguri, că zările ungurești scrise în limba germană nu vor publica mărturisirea, pe care ministrul-president al Ungariei a făcut-o de pe tribuna parlamentului asupra misiunii ce are biroul de presă din Budapesta.

Valachii falsificatori ai istoriei.

Dela București 'i-se serie lui „Erdélyi Hiradó” din Cluj:

„Ministrul Carp, răspunzând, în senatul României, oratorilor opoziției, a găsit de cuviință să zică: „A rezolva cesțiunea Românilor din Ungaria e greu și pentru cuvântul că în trecut Maghiarii și Românii au stat față în față cu cuceritori și cuceriti”. Delavrancea, care are în România o poziție de primul rang nu numai ca novelist, dar și ca publicist, s'a indignat pentru aceasta și a hotărât că se dovedească mai pe sus de orice îndoaială prin o conferință, că lucrul e tocmai dimpotrivă.

„Delavrancea a cetit studiul seu intitulat „Drepturile și rolul Românilor din Ungaria” în o serată arangiată de către ligă la Ploesti. Un product foarte interesant al acestei conferințe e falsificarea istoriei urmărită cu stăruință de către Români și pentru aceasta cred” — adaugă corespondentul din București al lui „Erdélyi Hiradó” — „nu va fi fără interes, dacă voiu împărtăși cuprinsul conferinței în liniamentele lui de căpetenie”.

Autorul corespondenței aduce un extras din cuprinsul conferinței lui Delavrancea, și încheie cu următoarele:

„Comunicatul nostru îl putem întrerupe, pentru-ca din câte am împărtășit, ne putem încredința cum tratează Delavrancea revoluțiunea valahă dela 1848. Chiar și acest resumat al conferinței pe care l-am împărtășit e o dovadă lămurită despre felul cum oratorii ligii române falsifică istoria în înțelesul propriilor interese.

„În toțelesul acestor vederi, istoria nu e altceva decât justificarea legitimității tendințelor revoluționare ale Românilor. Mai e și de desăvârșit sigur, că plecând din acest punct de vedere nu ajungem la altă concluziune, decât la îndreptățirea Românilor pentru o eventuală revoluție, care ar urma.

„Văzând și cunoscând acestea, cine ar pute afirma în serios, că ținta din urmă a mișcării naționale a Românilor în direcțiunea pornită de ultraștii din Ungaria și de oamenii ligei, ar fi alta decât revoluționară?”

Înregistrăm tot ce se publică în ziarele ungurești și ni-se pare de prisos a mai adăuga dela noi ceva. Îndesebi de astă-dată nu putem adăuga, decât, că dl Carp nu prea cunoaște istoria, ear' cuprinsul conferinței lui Delavrancea nu-l cunoaștem și autorul corespondenței din „Erdélyi Hiradó” ni-se pare prea din cale afară pre-puelnic.

Repețim, că nu e bine să se vorbească în ziarele maghiare mereu de revoluțiuni, de cuceriri, de Daco-România.

E treaba lui Carp dacă găsește de cuviință să ne socotească pe noi Români cuceritori și ni-e peste puțință să oprim pe dl Delavrancea ca să restabilească adevărul în această cesțiune de cuprins istoric. DI Carp e ministru în cabinetul actual al României, ear' dl Delavrancea e prim-redactor al ziarului „*Voința Națională*” și unul dintre oratorii distinși ai partidului național liberal din România. Nu cunoaștem cuprinsul conferinței lui Delavrancea, dar' sîntem încredințați că autorul ei n'a avut în vedere decât restabilirea adevărului istoric alterat de dl Carp. Îi va fi fost cu greu lui Delavrancea să îngăduie ca să ni-se zică nouă Românilor din Transilvania, de pe tribuna parlamentului României, că am fost cuceriti de către Maghiari.

La o discuție de cuprins istoric ar fi trebuit să se mărginească și autorul corespondenței din „Erdélyi Hiradó”, ear' redacțiunea acestui ziar ar fi trebuit să suprima partea din corespondență, în care autorul ei se joacă de-a revoluția. **

Un incident în parlamentul francez.

În ședința din 27 Ianuarie a camerei franceze s'a întâmplat un incident. Când un orator propuse în contra anarștilor aplicarea de măsuri aspre, pe care le-a numit acte legale și necesare, mai mulți deputați socialiști, între care Clovis-Hugues, Thivrier etc. strigară: „Vive la commune!” Violent se purtă cu deosebire Thivrier, care purta ca de obicei blusa vânătoare de lucrător din care cauză majoritatea camerei hotărî, ca să excludă pe Thivrier dela ședința de astăzi a camerei. Eată cum a decurs ședința:

Deputatul Clovis-Hugues interpela asupra recentelor perchișii domiciliare la anarștii și condamnă procederea și atitudinea guvernului.

Ministrul de interne Raynald justifică atitudinea guvernului care a aplicat legile votate acum de curând. Dînsul citează unele pasagi din scrierile aflate la Elysée Reclus și amintește cantitate de materii explozive și a mașinilor infernale, ce s'au descoperit la anarștii.

Deputatul Claudey reproșează socialiștilor, că preamăresc comuna, prin urmare ei 'și-au pierdut dreptul de a vorbi pentru libertate. (Violente protestări în stînga. Mai multe strigăte: Trăiască comuna! Larmă în centru.) Deoarece deputatul Thivrier continuă să aclameze comuna, hotărăște camera, ca să-l excludă dela ședință. Socialiștii protestează cu vehemență. Thivrier refușă a părăsi sala. Președintele suspendă ședința pe o jumătate de oră. Toți deputații, afară de Thivrier, părăsesc sala. Comandantul gardei militare și declară, că va ceda numai forței brachiale. Când soldații se apropiară de el, le spuse câteva vorbe și apoi părăsi sala împreună cu ceilalți socialiști aclamând comuna.

Ședința se redeschide într-o viață mișcare. Deputatul socialist Vaillant declară, că și el și amicii sei au aclamat comuna. (Viue întreruperi. Strigăte, sgomot.)

Deputatul socialist Clovis-Hugues propune o ordine de zi, în care se desaproabă atentatul în contra libertății personale. Camera purcedând la votare, respine cu 441 contra 73 voturi această ordine de zi, și primă cu 408 contra 64 voturi o ordine de zi, care aproabă atitudinea guvernului și exprimă încredere în energia sa pentru asigurarea liniștei și a ordinii. După aceea ședința fu suspendată.

CRONICĂ

Părechia princiară română a sosit la București.

Deputații maghiari, care au eșit din partidul liberal, s'au intrunit alaltăieri în hotelul „Jägerhorn” în Budapesta, unde au format un nou partid. Președinte a fost ales Toma Pechy, fost președinte al parlamentului maghiar.

Proiectul pentru căsătoria civilă. În 12 Februarie se va începe în parlamentul maghiar dezbaterile asupra proiectului de lege pentru căsătoria civilă.

Parlamentul austriac se va deschide la 22 Februarie n. c. Programul lucrărilor încă nu este pe deplin stabilit. Mai tântu veni în dezbaterile budgetul. Prin cercurile politice se vorbește, că proiectul de lege pentru reforma electorală se va dezbate numai în sesiunea de toamnă a parlamentului.

Dela Ligă. Ieri — spune „Românul” dela 29 l. c. — în localul Ligei s'a ținut conferința lui C. Dimitriu. După conferință, președintele secțiunii dl V. Rosetti, a anunțat că scopul acestor întruniri este de a se stringe legăturile între membri, și de a-și expune fiecare vederile sale, și a rugat pe cei prezenți a face observațiunile ce cred necesare. S'a urmat o interesantă discuțiune, între membri, cu privire la mijloacele de a se mări activitatea secției de Ilfov. S'a decis că asemenea discuțiuni să se urmeze în fiecare Sâmbătă.

Denunțările din „Țara”. Toți Români de peste munți sînt indignați pentru denunțările false publicate de ziarul „Țara”, care servește ziarelor maghiare de informator. Ziarele „*Voința Națională*”, „*Dacia*”, „*Correspondența Română*”, „*La Patrie*”, „*Evenimentul*”, „*Voința Prahovei*” aduc articoli, în care se exprimă indignarea generală pentru ținuta observată de „Țara” din București, din care își iau zările maghiare informațiunile privitoare la noi Români.

Universitate catolică. Episcopul de Erlau Dr. Iosif Samassa planuește înființarea unei universități catolice în Erlau. Spre scopul acesta va fi destinată fundațiunea de 100.000 a episcopului de Csanad, Alexandru Bonhaz și eventual și alte fundațiuni. Noua universitate va avé să fie gata până la sîrbarea milleniului.

Bacăul capitala unui principat moldovean. „Românul” spune că domnul V. A. Urechă va ține în curînd o conferință în orașul Bacău. Subiectul acelei conferințe va fi o importantă comunicare asupra orașului Bacău. Bătrânul istoric posedă o serie de documente, din care reese, că pe la anul 1304, înainte de dascălirea lui Bogdan Dragoș, acel oraș se afla în stare înfloritoare, posedând un palat domnesc. Este probabil deci, că Bacăul a fost odată capitala unui principat moldovean, avînd azi o vechime de peste șase sute de ani.

Societatea „România Jună” din Viena în ședința sa din 25 Ianuarie a. c. s'a constituit pe anul administrativ 1894 în următorul mod: Comitetul: președinte: Tit Liviu Tilea, Drd. med.; vicepreședinte: Alexandru Vajda, stud. med.; secretar I: Nicolae Puican, stud. filos.; secretar II: Constantin Măndrilă, stud. med.; cassar: Octavian Georgian, stud. med.; controlor: Corneliu Mesaroș, stud. techn.; bibliotecar și econom: Petru Maximciu, stud. filos. Comisia literară: Iuliu Anca, Drd. med.; Nicolae Puican, stud. filos.; Petru Maximciu, stud. filos.; Ilie Părvulescu, stud. for.; Isidor Tarnavski, stud. med. Comisia revizătoare: Valeriu Iovănescu, stud. med.; George Sîrbul, stud. for.; Alexandru Crăciunescu, stud. med.

O nouă afacere Linder. Zilele acestea s'a prezentat în Redacția ziarului „*Szegedi Napló*” economul Francisc Csanadi, care a făcut următoarea arătare: Locuitorul Ioan Eördög, din comuna Kis-Oras, și circa o sută de tovarăși ai sei au înaintat o rugare în afacerea colonisării și au dat 600 fl. deputatului Linder, care li-a promis că va interveni pe lângă un funcționar înalt în favoarea lor. Csanadi a arătat mai multe epistole ale lui Linder către Eördög, din care rezultă că spusele lui sînt adevărate.

„Politică în casina maghiară”. Sub titlul acesta primește ziarul „*Ellenzék*” o telegramă din Budapesta, în care se anunță, că în casina maghiară din Budapesta s'au făcut alegeri de întregire, cu ocaziunea cărora s'au întemplat lupte politice între opoziționali și între elica tisaistă. Lista opozițiunii a învins. Tisaistii au căzut. Între cei aleși este și Gavril Ugron, între tisaisti au reușit cu 2 voturi majoritatea Coloman Tisza și br. Fejerváry. Contele Ludovic Tisza, ministrul a latere, a căzut.

Reuniunea romană de muzică din Sibiu va ținea proba anunțată pe Marți numai Mercuri în 19/31 Ian. la 6 oare seara.

Proces de înaltă trădare în Bulgaria. Din Sofia se anunță, că înaintea tribunalului militar s'a început procesul în contra locotenentului Ivanov, care a avut intențiunea să asasineze pe principele Bulgariei. Petițiunea apărătorului, ca să se amîne pertractarea, a fost respinsă. După aceea s'a cetit actul de acușățiune, care făcî o adîncă impresiune asupra publicului. Procurorul cerî pedeapsa cu moarte.

Procesul Vaillant. Curtea de casăție din Paris a respins recursul anarștilor Vaillant în contra sentenței de moarte adusă de curtea cu jurați.

Sinucidere în Viena. În anul trecut s'au întemplat în Viena 356 de sinucideri adică cu 26 mai multe ca anul precedent. Dintre victime 265 au fost bărbați și 91 femei tinere. Cel mai tînăr sinucigaș a fost un băiat în vîrstă de 15 ani și cel mai bătrîn de 75. 121 s'au otrăvit, 112 s'au împușcat, 27

s'au înecat, 34 s'au aruncat pe ferestre, 15 'și au tăiat vinele, ear' 2 s'au aruncat înaintea trenurilor.

Vîrsta ziarelor din România. Ziarul cel mai vechiu e „Românul”, fondat de C. A. Rosetti și care este acum în al 38-lea an al vieții sale. În rîndul al doilea vine „Răsboiul”, care numără 18 ani de viață. „*L'Indépendance Roumaine*” și „*Démocratul*” din Ploesti vin pe planul al treilea, cu 17 ani de viață. „*Vocea Botoșanilor*” ocupă locul al patrulea cu 15 ani de viață. Apoi urmează: „*Paloda*” din Bîrlad, „*Galații*” și „*Universul*” 12 ani; „*Voința Națională*” și „*Lupta*” 10 ani; „*Curierul Român*” din Botoșani și „*Bomba*” din Braila 9 ani; „*Voința Prahovei*” din Ploesti 7 ani; „*Adevărul*” 6 ani; „*Constituționalul*” și „*Era Nouă*” 5 ani; „*Naționalul*”, „*Munca*” și „*Egalitatea*” Brailei 4 ani; „*Ecoul Moldovei*” și „*La Patrie*” 3 ani; „*Dreptatea*” și „*Gorjul*” 2 ani; și în sfîrșit zările care n'au împlinit încă sau n'au decît un an: „*Ecoul Armatei*”, „*Teara*”, „*Evenimentul*”, „*Correspondența Română*”, „*Democrația Română*”, „*Vieța*”, „*Tribuna Liberală*” etc.

O jumătate de milion recompensă. În ziua de Anul-Nou a dispărut în Paris, cu privilegiul unei preumblări, fiul de cincisprezece ani al unui american bogat, cu numele Webster. Tînerul își făcea educațiunea într-un pension din Paris. Mama celui dispărut sosind sîptemăna trecută în Paris, a promis o jumătate de milion ca recompensă aceluia care va găsi băiatul sau îi va da știri despre el. O mulțime de detectivi privați au plecat în toate părțile spre a căuta pe cel pierdut.

Succesorul lui Renan la academia franceză, presidentul senatului Challemeil-Lacour 'și-a ținut de curînd discursul de recepțiune făcînd amintire de predecesorul său, vorbitorul a zis că Renan va rămănea unic în felul seu, pentru unii un semizeu, pentru alții un apostat.

Noul rege din Dahomey. În locul regelui Behanzin, principii și șefii triburilor au ales de rege pe Gouthili. Guvernul republicii franceze a întărit această alegere. Noul rege promite, că va ajuta și dînsul, ca să prindă pe Behanzin.

VARIETĂȚI.

(Tutunul și literatura.) Membrii societății contra abuzului tutunului iubescă; Produsul tutunului în Franția a scăzut cu aproape două milioane în anul expirat. În cursul unui articol unde semnalează triumfător această scădere, vice-președintele societății, dl Leyssene, inspector general al instrucțiunii publice, reproduce o nomenclatură interesantă. E o listă a cugătorilor secolului al 19-lea, care n'a fumat nici-odată. Eat'o:

Lamartine, Thiers, Guizot, Mignet, Michelet, Victor Hugo, Chateaubriand, Sainte-Beuve, Berryer, Alphonse Karr, Proudhon, Balzac, Littré, Alexandre Dumas père, Emile de Girardin, Jules Sandeau, Rochefort, Chevreil, Frédéric Passy. etc. etc.

Mai mulți scriitori au trebuit să lase fumatul pentru a scăpa de moarte. Acestia sînt: MM: Alexandre Dumas fils, Edmond de Goncourt, Emile Zola, Octave Feuillet, Jules Barbier, Emil Augier.

Eată câte-va victime ale pasiunii tutunului:

Noria, Henri Conscience, Albert Dumont. Vaucoirbel, Tissot ambasador.

Eată în sfîrșit un șir de fumători pasionați.

Alfred de Musset, Eugène Sue, George Sand, Mérimée, Ponsard, Alphonse Daudet, André Theuriot, Theodore de Banville, Léon de Goncourt, Beaudelaire, Flaubert, Coppée.

(Teatre distruse prin incendiu în 1893.) Ziarul „*le Monde artiste*” publică lista teatrelor distruse sau deteriorate prin incendiu în cursul anului 1893.

În această listă Statele-Unite figurează cu nouă teatre, aproape jumătate din incendiuri; Spania și Rusia, cu câte două teatre; Franția, Italia, Anglia, Belgia și Republica-argentină cu câte unul.

În această listă figurează și sala de spectacole din Braila, distrusă cu ocazia incendiului dela casa Rali din Aprilie anul trecut.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 30 Ianuarie n. Clubul deputaților, care stau în afara de partiduri, s'a constituit ieri, alegîndu-și de președinte pe Thoma Pechy. (Vezi cronica. Red.) Comisiunea de imunitate a hotărît unanim se propună ridicarea dreptului de imunitate al deputatului Linder.

Petersburg, 30 Ianuarie. Starea sănătății Țarului s'a ameliorat în mod simțitor.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Ian. n. 1894.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănteneș vechiu	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu „Pesta”	74	—	75	—
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	—
„Bacia	74	—	75	—
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	pănă
Săcară		70—72	5.60	5.80
Orz	de nutreț	60—62	6.10	6.50
„	de vînare	62—64	6.65	7.50
„	de bera	64—66	7.9	9.25
Ovăs	—	39—41	—	—
Cucuruz (porumb)	bănăș	75	6.70	7.30
„	de altsoiu	73	1.24	4.50
Meiu	—	—	—	—
Hrîșcă	—	—	4.20	1.60
Grâu	de toam. de primă.	7.64	7.66	7.66
Cucuruz	Octomvrie	7.41	7.45	7.45
Ovăs	Maiu-Iun	4.82	4.86	4.86
„	de toamnă de primăv.	6.80	6.82	6.82
Produse diverse	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	pănă
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	18—65	—	—
„	roșie	65—72	—	—
Oleu de rap.	ratinat	36—38	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	53—58	—	—
„	dela țeară	—	—	—
Slănină	svîntată	—	—	—
„	afumată	—	—	—
Său	—	—	—	—
Prune	—	—	—	—
Lictar	slavon, nou	14—14.50	—	—
„	băntănesc	—	—	—
Miere	brută	—	—	—
„	galbină străcurată	—	—	—
Ceară	de Rosenau	15.2	15.5	—
Spirit	brut	15.0	16.25	—
„	Drojdii de spirit	18.15	19.50	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 22 Ianuarie n. 1894.

Hărțile-monetă română	Cump. 9.0	vînd. 9.78
Lire turcești	—	11.15
Imperiali	10.05	10.10
Ruble rusești	1.30	1.32

Bursa de Budapesta.

Din 27 Ian. n. 1894.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ 4%	117.60
„ „ hărție 5%	—
Împrumutul căilor ferate ung.	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.25
Bonuri rurale ung.	95.—
„ croate-slavone	98.—
Obligațiunile desp. regalilor.	100.27
Împrumut cu premiu ung.	143.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.60
Renta de hărție austriacă	97.75
„ de argint austriacă	97.95
„ de aur austriacă	119.75
Losurile austriace din 1860	160.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1000.—
„ „ de credit ung.	418.50
„ „ „ austr.	343.80
Seriuri fonciare ale institut. de cred. și economii	—
„ Albina”	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.90
Napoleon-d'ori	9.92
Mărci 100 imp. germane	61.25
Londra 10 Livres sterlingi	125.—

Bursa de Viena.

Din 27 Ian. n. 1894.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ 4%	117.30
„ „ hărție 5%	—
Împrumutul căilor ferate ung.	126.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.45
Bonuri rurale ung.	95.—
„ croate-slavone	98.—
Împrumut cu premiu ung.	142.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.75
Renta de hărție austriacă	97.80
„ de argint austriacă	97.95
„ de aur austriacă	119.10
Losuri pentru austr. din 1860	161.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1004.—
„ „ de credit ung.	417.75
„ „ „ austr.	343.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.84
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germane	60.30
Londra 10 Livres sterlingi	132.50

Bursa de Buouresci.

Din 9 Ianuarie. v. — 4 oare p. m.	Cassa	Ultia
Renta rom. per 1875 5%	158.—	—
Renta română amort. 5%	94 1/4	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de stat. C. F. R. 6%	102.—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	—	—
Împrumutul municipal 5%	—	—
Încasuri func. rurale 5%	98.—	—
Seriuri func. rurale 7%	104.50	—
Idem urbane 7%	102.—	—
„ 6%	98.—	—
„ 5%	84.—	—
Banca-Nat. (500 lei vîrs. într.)	1645	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.)	298	—
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vîrs.)	810	—
Soc. rom. de reasig.	101	—
Soc. r. de cou (250 lei vîrs.)	—	—
Oblig. Cassei Pensiunilor	—	—
Agio	—	—
Schimb		
Londra 3 luni	—	—
„ cec	—	—
Berlin 3 luni	—	—
„ cec	—	—
Paris 3 luni	—	—
„ cec	—	—
Vienna	—	—
Agio	—	—

Se caută [246] 2-6 un învățacel

în prăvălia cu marfă de băcănie a
dlui Ioan Baci din Hațeg.
Acel care va fi absolvat pe lângă
școala normală și o clasă gimnazială
ori reală va fi preferit.

La „Institutul Tipografic” în
Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL „CONFERENȚEI NAȚIONALE”

În mărime 33x50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
postă fl. 1.70.

PORTRETUL DOMNULUI Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

A eșit de sub tipar și se află de
vânzare la Institutul Tipografic:

AL X-lea PROCES

AL ZIARULUI

„TRIBUNA”

și
O PREFĂȚĂ RETROSPECTIVĂ.

Desbaterile urmate înaintea curții cu jurați în
ziua de 17 Martie n. și anume: Discursul de
aculare și replica procurorului Dr. Aurel Lazar.
Răspunsul și replica de apărare a dlui I. Rădu
Șirbanul, — precum și articolul închinat și cere
rea de punere sub acușare a ziarului „Tribuna”.

Prețul 25 cr. sau 60 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavi
vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un
exemplar cu prețul redus dela 40 cr.
sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de
I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau
8 bani.
4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de
Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-
plar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P.
Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-
plar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu leganat.** Poveste de Gr. Sima
al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor ro-
mâni la nuntă, de Benedict Viciu. Un
exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de
Silvestru Moldovan. Un exemplar 14
cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr.
sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă popo-
rală din giurul Năsăudului. De George
Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tra-
dusă din limba boemă de Prof. Dr. Ur-
ban Iarník. Un exemplar cu prețul
redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau
1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr.
Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și
răspunsuri, frământări de limbă, adu-
nate de Gr. Sima al lui Ión. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George
Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Po-
veste franțuzească de Eleonora Tănă-
sescu, după A. Genevray. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșitor îndărălnic.** Novela de
Björnsterne Björnson. (1856). Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din
novelele californiene ale lui Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui An-
dersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George
Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George
Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnst-
jerne Björnson. (1869). Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de
Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière.
Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor
de „Mărgineanul”. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei
aleasă.** Poveste din popor de „Măr-
gineanul”. Un exemplar 12 cr. sau
24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George
Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10
bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul
Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret
Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri
de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în ver-
suri de P. Dulfu. Un exemplar 10
cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în ver-
suri de Ioan Moța. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio
Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3
acte de Carlo Goldoni. Tradusă de
Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.
Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Po-
veste de Ioan Moța. Un exemplar 15
cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un
exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Ni-
colae Trimbițoni. Un exemplar 22
cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte
de Alexandru Parodi. Tradusă de I.
L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau
48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev.
Traducere din limba rusă de Enea
Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1893.

Budapesta—Predeal									
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	7.20	6.25	
8.25	1.55	2.50	5.50	Budapesta . . . ↑	6.45	8.30	6.35	2.05	10.20
11.28	3.53	6.14	8.57	Szolnok . . . ↑	2.34	5.23	3.49	11.46	4.47
1.35	5.46	11.33	12.50	P. Ladány . . . ↑	12.06	3.46	1.21	10.05	2.24
3.46	7.08	8.42	1.50	Oradea-mare . . . pl.	2.25	11.04	8.43	12.23	
4.—	7.15	12.05	2.24	Méz-Telegd . . . sos.	2.18	10.44	8.38	11.41	
4.39	7.43	1.02	3.03	Rév . . . ↑	1.52	10.07	8.13	11.07	
5.22	8.18	2.14	3.46	Bratca . . . ↑	1.26	9.30	7.47	10.32	
5.45		2.50	4.07	Ciucia . . . ↑		9.10		10.13	
6.34	9.07	3.54	4.53	Huiedin . . . ↑	12.47	8.31	7.08	9.41	
7.18	9.37	4.53	5.32	Ghirbău . . . ↑	12.17	7.53	6.39	9.0.	
8.06		6.13	6.24	Cluj . . . pl.		6.14	5.25	7.30	
8.32	10.37	7.03	6.59	Apahida . . . ↑	11.01	5.45	4.48	6.47	
8.49		11.10	8.40	Ghiris . . . ↑	10.45	5.18	4.23	6.39	
9.06		11.32	9.08	Cucerdea . . . ↑	9.23	3.53	3.—	5.21	
10.08		12.50	10.40	Uioara . . . ↑	8.53	3.06	2.20	4.47	
10.37		1.25	11.25	Vintul-de-sus . . . ↑		2.48	2.—	4.29	
10.59		1.43	11.54	Aid . . . pl.		2.40	1.51	4.23	
11.07		1.52	12.04	Teiuș . . . pl.	8.23	2.11	1.23	4.02	
11.31		2.18	12.34	Crăciunel . . . ↑	8.06	1.45	12.54	3.42	
11.48		2.40		Blaj . . . ↑	7.59	1.10		2.49	
12.25		1.40	8.58	Micăsasa . . . ↑		12.39		2.27	
12.50		2.17		Copșa-mică . . . pl.	7.30	12.24		2.18	
1.04		2.35	9.09	Medias . . . ↑		11.48		1.89	
1.35		3.14		Elisabetopol . . . ↑		6.56	11.29	1.18	
1.50		3.34	9.42	Sighișoara . . . ↑		6.54	11.14	1.03	
2.13		3.49	9.44	Hașfalău . . . ↑		6.41	10.55	12.47	
2.32		4.11	9.59	Homorod . . . ↑		6.20	10.21	12.16	
3.04		4.48	10.22	Agostonfalva . . . ↑		5.58	9.42	11.39	
3.39		5.27	10.51	Apatia . . . ↑		5.38	9.13	11.17	
4.01		6.10	11.12	Feldioara . . . ↑		4.27	7.45	10.02	
5.26		7.50	12.26	Brasov . . . pl.		3.53	7.01	9.22	
6.08		8.30	12.58	Predeal . . . ↑		3.37	6.35	8.57	
6.40		9.03	1.15			3.16	5.58	8.23	
7.16		9.38	1.34			2.45	5.10	7.43	
8.—		10.25	2.09			2.18		6.58	7.01
		11.—	5.15			10.17		5.57	5.57
		12.26	5.57			9.41	1.42	5.08	5.16
		1.11	6.29			9.12	1.12		
		8.45	12.20			4.40	7.45		8.50

Budapesta—Arad—Teiuș									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren mixt
10.—	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	6.25	7.20	3.—			
2.50	8.10	1.55	Budapesta . . . ↑	7.25	1.50	6.30			
6.14	11.04	3.53	Szolnok . . . ↑	4.20	11.46	3.—	9.05	11.35	
6.55	3.50	6.57	Arad . . . pl.	11.25	8.20	9.45	5.18	4.35	
2.25	4.30		Glogovaț . . . ↑	11.—		8.55	7.—		
2.43	4.42		Győr . . . ↑	10.48		8.44	6.47		
3.20	5.03		Pauș . . . ↑	10.25		8.20	6.15		
3.40	5.14		Radna-Lipova . . . ↑	10.12		8.08	5.55		
4.—	5.32		Conop . . . ↑	9.58		7.56	5.37		
8.—	5.56		Béza . . . ↑	9.24		7.24			
8.15	6.12		Soborșin . . . ↑	9.08		7.07			
8.56	7.01		Zam . . . ↑	8.16		6.26			
9.24	7.29		Gurasada . . . ↑	7.39		5.49			
9.50	7.55		Ilia . . . ↑	7.09		5.19			
10.06	8.11		Branișca . . . ↑	6.33		5.08			
10.24	8.29		Deva . . . ↑	6.05		4.42			
10.50	8.55		Simeria (Piski) . . . ↑	5.52		4.16			
5.18	11.04	9.09	Orăștie . . . ↑	4.43		3.59			
6.18	11.43	10.25	Jibot . . . ↑	4.20		3.18			
6.46	12.06	10.44	Vintul-de-jos . . . ↑	3.58		2.56			
7.17	12.30	11.08	Alba-Iulia . . . ↑	3.40		2.32			
7.34	12.44	11.22	Teiuș . . . pl.	3.04		2.14			
8.18	1.20	11.56				1.35			

Copșa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș.									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
2.24	11.34	7.10	pl. Copșa-mică . . . sos.	9.34	6.20	12.05			
3.53	1.03	8.59	Oena . . . ↑	8.09	5.09	10.43			
4.16	1.26	9.23	Sibiu . . . pl.	7.44	4.49	10.17			
4.36	1.46		Avrig . . . ↑		7.28	4.38			
6.16	3.31		Făgăraș . . . pl.		6.02	3.12			
8.42	6.08				3.28	12.30			

Cucerdea—Oșorheiu—Reghin-săsa.									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
2.35	8.15	3.11	pl. Cucerdea . . . sos.	7.40	2.37	8.25	1.18		
3.21	8.56	3.52	Ludoș . . . ↑	7.—	1.36	7.41	12.32		
5.07	10.27	5.23	Oșorheiu . . . pl.	5.30	12.25	5.54	10.35		
5.50	10.42	5.36	Reghin-săsa . . . pl.	5.18		9.35	5.22		
7.25	12.15	7.15		3.50	8.—	3.25			

Ghiris—Turda									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
7.33	11.—	4.—	10.17	Ghiris . . . ↑	5.10	10.30	3.30	9.12	
7.53	11.20	4.20	10.37	Turda . . . ↑	4.50	10.10	3.10	8.52	

Sighișoara—Odorheiu									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
		4.20	11.08	Sighișoara . . . ↑	10.32	5.32			
		7.07	1.50	Odorheiu . . . ↑	7.57	3.02			

Simeria (Piski)—Petroșeni—Lupeni									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
6.—	11.23	4.10	pl. Simeria . . . sos.	10.32	3.24	9.35			
7.21	12.43	5.39	Hateg . . . ↑	9.02	2.03	8.25			
9.45	3.49	8.48	Petroșeni . . . pl.	5.56	10.25	6.16			
5.15		4.05	Vulcan . . . sos.		9.58		8.38		
6.20		5.10	Lupeni . . . pl.		9.07		7.47		
6.40		5.30			8.30		7.15		

Simeria (Piski)—Hunedoara									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
6.15	11.35	4.20	pl. Simeria . . . ↑	5.30	10.25	3.10	8.49		
6.38	11.54	4.43	Cerna . . . ↑	5.14	10.05	2.54	8.29		
7.18	12.20	5.18	Hunedoara . . . ↑	4.50	9.35	2.30	8.—		

Brașov—Zernesoi									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
		8.35	2.58	Brașov . . . ↑	7.36	1.44			
		10.28	4.39	Zernesoi . . . ↑	6.06	12.20			

Brașov—Chezdi-Oșorheiu									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
5.46	8.50	3.10	pl. Brașov . . . sos.	8.18	1.49	6.56			
6.19	9.31	3.53	Prejmer . . . ↑	7.43	1.11	6.13			
7.11	10.32	5.03	Sepsi-S-Georgiu . . . ↑	7.02	12.10	5.17			
8.31	12.08	5.40	Covasna . . . pl.	5.46	10.34	3.39			
9.08	12.54	7.26	Cezdi-Oșorh . . . pl.	5.—	9.38	2.33			

Arad—Timișoara									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
6.25	11.30	5.58	pl. Arad . . . ↑	9.44	3.45	10.56			
7.32	12.47	6.46	Vinga . . . ↑	9.02	2.41	9.46			
8.42	2.04	7.39	Timișoara . . . ↑	8.—	1.11	8.15			

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiunilor sînt a se cei de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numarii înscadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.